

01.09.2022 r.

BP.5132.292.2022

2022.299782.AGG

D. R.
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Decyzja nr 158/2022/BP

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach”, oraz art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2021 r. poz. 162, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez D. R. Sp. z o.o. KRS: ..., NIP: ... zwanej dalej „Wnioskodawcą” lub „Spółką” o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznają za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy zawarte we wniosku z dnia 9 sierpnia 2022 r.

Uzasadnienie

D. R. Sp. z o.o. KRS: ..., NIP: ... , pismem z dnia 9 sierpnia 2022 r. (data wpływu 12 sierpnia 2022 r.) złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, oraz art. 34 Prawa przedsiębiorców, do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia.

Wnioskodawca wskazał, że wniosek dotyczy zdarzenia przyszłego. Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą związaną z dystrybucją i produkcją materiałów budowlanych. Wspólnicy Wnioskodawcy zamierzają zmienić umowę spółki, poprzez dodanie do niej następującego paragrafu:

„Wspólnik P. D. zobowiązuje się do wykonywania, za wynagrodzeniem rynkowym i bezterminowo, powtarzających się świadczeń niepieniężnych na rzecz Spółki w trybie art. 176 § 1 Kodeksu Spółek Handlowych polegających na:

a) przeprowadzaniu szkoleń wewnętrznych dla sprzedawców z zakresu technik sprzedaży i negocjacji oraz komunikacji z klientami, co najmniej raz na kwartał;

b) przeprowadzaniu szkoleń wewnętrznych dla kierowników handlowych z zakresu efektywnego zarządzania działem handlowym oraz zwiększenia sprzedaży, co najmniej raz na kwartał;

c) doradztwo dla dyrektorów handlowych w zakresie dbałości o wizerunek firmy i dobre kontakty z klientami oraz organizacji i rozwoju nowych rynków w formie spotkań, co najmniej raz w miesiącu,

d) konsultacje z działem księgowym z zakresu efektywnego i płynnego przepływu należności i zobowiązań, co najmniej raz w miesiącu.

1. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 obciążają wszystkie udziały Wspólnika. Zbycie udziałów, które są obciążone powtarzającymi się świadczeniami niepieniężnymi, jest możliwe za zgodą Spółki tylko na rzecz nabywcy, który będzie zdolny do wykonywania świadczeń niepieniężnych w taki sam sposób jak zbywca, który był do nich zobowiązany. Obowiązek przechodzi na nabywcę i wygasa tylko w przypadku zwolnienia wspólnika z tego obowiązku przez Zgromadzenie Wspólników.

2. Wynagrodzenie z tytułu wykonywania powtarzających się świadczeń niepieniężnych jest określane przez Zarząd, na poziomie nieprzewyższającym stawek przyjętych w obrocie gospodarczym. W przypadku, w którym w skład zarządu wchodzi wspólnik zobowiązany do powtarzających się świadczeń niepieniężnych, wynagrodzenie ustala pełnomocnik Spółki powołany w trybie art. 210 § 1 Kodeksu Spółek Handlowych.

3. Wynagrodzenie za powtarzające się świadczenia niepieniężne jest wypłacane co miesiąc z dołu, do 10 dnia następnego miesiąca kalendarzowego po wykonanym świadczeniu.”

Wnioskodawca wskazał, że na tej podstawie, po uzyskaniu wpisu zmian w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego i przyjęciu stosownych uchwał, wspólnik będzie otrzymywał wynagrodzenie z tytułu ww. powtarzających się świadczeń niepieniężnych. Wykonywane czynności będą miały swoją podstawę wyłącznie w umowie spółki.

Spółka wskazała, że nie zaistnieje między Wnioskodawcą a wspólnikiem zobowiązaniowy stosunek cywilnoprawny, nie zostaną zawarte żadne dodatkowe umowy. Ww. przychody wspólnik wykaże jako dochody z innych źródeł na podstawie art. 10 ust. 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1128 ze zm. – dalej: „ustawa o podatku”), gdyż nie są one dochodami z umowy zlecenia zgodnie z art. 750 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r., poz. 1360 ze zm. – dalej: „KC”) ani nie wynikają ze stosunku powołania, lecz są otrzymywane z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych (o których mowa w art. 176 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych Dz. U. z 2022 r., poz. 1467 ze zm. – dalej: KSH), które mają swoje źródło w umowie spółki. W konsekwencji mają one odrębną podstawę prawną.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że nie będzie odprowadzał z tego tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne, jako że osoby otrzymujące wynagrodzenie z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych (wykonywanych wyłącznie na podstawie umowy spółki sp. z o.o.) nie podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu.

W tak wskazanym i opisanym zdarzeniu przyszłym, przedsiębiorca postawił pytanie:

„Czy ww. wspólnik, otrzymujący wynagrodzenie z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych zgodnie z prezentowanym brzmieniem umowy spółki (o których mowa w art. 176 KSH), wykonywanych na podstawie umowy spółki sp. z o.o., podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie przepisu ustawy o NFZ?”

Zdaniem Wnioskodawcy wypłata wspólnikowi wynagrodzenia z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych (o których mowa w art. 176 KSH), wykonywanych wyłącznie na podstawie umowy spółki z o.o., nie stanowi podstawy do podlegania przez wspólnika obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Zamknięty katalog podmiotów objętych obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym znajduje się w art. 66 ust. 1 ustawy o świadczeniach. Zgodnie z ww. przepisem nie ma podstawy do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym wspólników otrzymujących wynagrodzenie z tytułu wykonywania świadczeń niepieniężnych określonych w umowie spółki.

Zgodnie z art. 176 § 1 KSH, wspólnik może zostać zobowiązany, także za wynagrodzeniem, do powtarzających się świadczeń niepieniężnych na rzecz spółki. Do realizacji tego stosunku prawnego konieczne jest zachowanie jego charakteru, jakim jest powtarzalność świadczenia. W doktrynie podaje się przykłady świadczeń wypełniających te znamiona, jak: dostarczanie przez wspólnika spółce prowadzącej działalność produkcyjną surowców potrzebnych do tej produkcji, dostarczanie produktów czy materiałów potrzebnych do działalności spółki, okresowe udostępnianie spółce maszyn lub urządzeń, potrzebnych w działalności spółki, okresowe udostępnianie pomieszczeń, w szczególności w celu przechowania produktów, świadczenie okresowo usług w postaci dokonywania pewnych czynności w spółce, na przykład kontrolowania księgowości, konserwacji sieci komputerowej.

Powtarzalność świadczenia wyklucza inne jego cechy, tj. stałość bądź jednorazowość takiego świadczenia. Świadczenie jednorazowe rozumie się samo przez się, to takie w którym zachowanie jest jedno i nie następują po nim inne. Świadczenie ciągłe ma charakter stały, a nie powtarzający się, gdy jest realizowane bez przerw, w postaci następujących po sobie czynności bądź zachowań. Jako świadczenie stałe w doktrynie przedstawia się przykład najmu lokalu, który jest najemcy udostępniony na cały okres trwania najmu, bądź prowadzenia rachunku bankowego, korzystanie z infrastruktury technicznej czy zatrudnienie w charakterze księgowego.

Świadczeniem ciągłym powtarzającym się może być świadczenie, które realizowane jest z przerwami, np. raz w miesiącu, raz w tygodniu przez okres trwania zobowiązania.

Zdaniem Wnioskodawcy przedstawione powyżej propozycje zmian w Umowie spółki wypełniają znamiona omawianej powtarzalności. Wspólnik będzie wykonywać świadczenia w sposób powtarzający się, w ściśle określonym przedziale czasowym. Każde ze wskazanych świadczeń ma zostać wykonane przynajmniej raz, jednak nie został określony górny limit ilości, dzięki czemu nie można im przypisać stałości.

Powtarzające się świadczenia niepieniężne, wykonywane przez wspólników na rzecz spółki stanowią obopólną korzyść, a zarazem obowiązek. Istniejący na podstawie art. 176 KSH stosunek prawny należy kwalifikować jako szczególnego rodzaju umowę wzajemną. Wspólnik nie zawrze z Wnioskodawcą dodatkowej umów, a nałożone na niego obowiązki będą wynikały wyłącznie z umowy spółki i będą w niej ściśle określone.

Pomimo odpłatności za wykonywane czynności, nie będzie podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu, jako że osoby, które otrzymują wynagrodzenie z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych, o których mowa w art. 176 KSH nie są wymienione w art. 66 ust. 1 ustawy o świadczeniach.

Wnioskodawca wskazuje, że do *essentialia negotii* zobowiązania ustanowionego na podstawie art. 176 KSH należy obligacyjno-udziałowy charakter zobowiązania, ustanowiony w umowie spółki, oznaczony rodzaj i zakres świadczeń, odpłatność (oznaczenie wynagrodzenia), związek z udziałami ograniczonymi w zakresie swobody dysponowania nimi przez wspólnika. Powyższe warunki zostały zawarte w projekcie zmiany umowy spółki Wnioskodawcy. Spółka otrzyma od Wspólnika w określonym czasie pewne świadczenia, Wspólnik otrzyma możliwość zbytu świadczeń i otrzymania wynagrodzenia, które zostanie określone, w oparciu o średnią rynkową, w osobnej uchwale. Świadczenia zostały precyzyjnie określone i mają mieć charakter periodyczny. Są także ściśle związane z udziałem, a nie z samą osobą wspólnika. W umowie ma zostać zastrzeżone ograniczenie w zbyciu udziału w ten sposób, że nabywcą może być jedynie osoba, która przejmie

wykonywanie świadczeń w sposób płynny i na tym samym poziomie. Obowiązki nałożone na współnika na podstawie art. 176 KSH przejdą na nowego współnika. Ich wygaśnięcie jest możliwe jedynie w przypadku zwolnienia z nich przez Zgromadzenie Wspólników, czyli zmianę umowy spółki.

Wnioskodawca wskazał, że wynagrodzenie z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych, mających podstawy w umowie spółki, stanowi *przychód z innych źródeł*, o którym mowa w art. 20 ustawy o podatku dochodowym. W przypadku przychodów z innych źródeł płatnik nie oblicza zaliczki na podatek dochodowy zgodnie z przepisami ww. ustawy. W konsekwencji, również na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy o świadczeniach, składka zdrowotna byłaby obniżona do 0 zł. Należy bowiem zwrócić uwagę, że zgodnie z brzemieniem tego przepisu „*W przypadku nieobliczania zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych przez płatnika, od przychodów stanowiących podstawę wymiaru składki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, składkę obliczoną za poszczególne miesiące obniża się do wysokości 0 zł.*”

Podsumowując, zdaniem Wnioskodawcy podleganie obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu jest bezpośrednio związane z podstawą prawną wymienioną w art. 66 ustawy o świadczeniach. Natomiast osoby fizyczne wykonujące za wynagrodzeniem powtarzające się świadczenia niepieniężne w rozumieniu art. 176 KSH, na podstawie umowy spółki stanowiącej odrębny stosunek prawny, nie są objęte obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym. Z uwagi na powyższe wnioskodawca nie jest zobowiązany do odprowadzenia i pobrania składki na ubezpieczenie zdrowotne.

W ocenie Prezesa Funduszu stanowisko Przedsiębiorcy jest prawidłowe.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1-3, 5 i 6 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 Prawa przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przepis art. 2 KSH stanowi, że w sprawach określonych w art. 1 § 1 nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Jeżeli wymaga tego właściwość (natura)

stosunku prawnego spółki handlowej, przepisy Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio. Przez umowę spółki handlowej wspólnicy albo akcjonariusze zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu przez wniesienie wkładów oraz, jeżeli umowa albo statut spółki tak stanowi, przez współdziałanie w inny określony sposób (art. 3 KSH). Wspólnicy są zobowiązani jedynie do świadczeń określonych w umowie spółki (art. 151 § 3 KSH). Jeżeli wspólnikowi mają być przyznane szczególne korzyści lub jeżeli na wspólników mają być nałożone, oprócz wniesienia wkładów na pokrycie udziałów, inne obowiązki wobec spółki, należy to pod rygorem bezskuteczności wobec spółki dokładnie określić w umowie spółki (art. 159 KSH).

Przepis art. 176 § 1 KSH stanowi, że jeżeli wspólnik ma być zobowiązany do powtarzających się świadczeń niepieniężnych, w umowie spółki należy oznaczyć rodzaj i zakres takich świadczeń. Wedle § 2 cytowanego artykułu, wynagrodzenie wspólnika za takie świadczenia na rzecz spółki jest wypłacane przez spółkę także w przypadku, gdy sprawozdanie finansowe nie wykazuje zysku. Wynagrodzenie to nie może przewyższać cen lub stawek przyjętych w obrocie. W § 3 przepisu wskazuje się, że w przypadku określonym w § 1 zbycie udziału, jego części lub ułamkowej części udziału, bądź obciążenie udziału, może nastąpić jedynie za zgodą spółki, o której mowa w art. 182, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny i orzecznictwa, przepis art. 176 KSH obok obligatoryjnego obowiązku wspólników do wniesienia wkładów na pokrycie objętych udziałów, stanowi jeden z fakultatywnych obowiązków wspólników, znajdujących swoje źródło w umowie spółki, a zarazem odstępstwo od ustawowego ograniczenia świadczeń wspólników na rzecz spółki (art. 151 § 3 i art. 3 KSH). Umowa spółki natomiast kreuje stosunek cywilnoprawny i jest umową cywilnoprawną, zawierającą cechy szczególne, właściwe dla regulacji prawa handlowego, tj. tworzy stosunek obligacyjny o charakterze konsensualnym, odpłatnym, przysparzającym oraz kauzalnym.

W doktrynie podkreśla się konieczność rozróżnienia zobowiązania wspólnika do powtarzających się świadczeń niepieniężnych od innych fakultatywnych postanowień umowy spółki oraz ewentualnych cywilnoprawnych stosunków zobowiązaniowych pomiędzy spółką a wspólnikiem.

Do elementów przedmiotowo-istotnych zobowiązania ustanowionego na podstawie art. 176 KSH należą: obligacyjno-udziałowy charakter zobowiązania, ustanowiony w umowie spółki, oznaczony rodzaj i zakres świadczeń, odpłatność (oznaczenie wynagrodzenia), związek z udziałami ograniczonymi w zakresie swobody dysponowania nimi przez wspólnika. W odróżnieniu od innego rodzaju fakultatywnych zobowiązań umownych oraz cywilnoprawnych, obowiązek powtarzających się świadczeń niepieniężnych powinien pozostawać w ścisłym związku z zamierzeniami i celem, dla którego wspólnicy utworzyli spółkę. Z tej przyczyny omawiane zobowiązanie składa się na treść stosunku uczestnictwa w spółce.

W celu skutecznego ustanowienia instytucji opisanej w art. 176 § 1 KSH, strony umowy spółki powinny oznaczyć co najmniej rodzaj i zakres świadczeń. Pod pojęciem rodzaju należy przy tym rozumieć przedmiot świadczenia. Ustawodawca nie ustanawia ograniczeń co do rodzaju świadczeń będących przedmiotem zobowiązania, wobec czego przyjąć należy, że przedmiotem zobowiązania wspólnika może być każdy typ świadczenia (*dare* – danie czegoś, *facere* – czynienie czegoś, *non facere* – nie czynienie czegoś, *pati* – znoszenie czegoś). Drugim obligatoryjnym elementem zobowiązania wspólnika pozostaje jego zakres, przez co rozumie się rozmiar i okres świadczenia (w znaczeniu częstotliwość). Zgodnie z literalnym brzmieniem normy ustanowionej w art. 176 KSH, świadczenie powinno mieć charakter powtarzalny, a zatem periodyczny. Tego kryterium nie spełniają zobowiązania jednorazowe, ciągłe ani stałe (tak np.: Z. Jara (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2020).

Stosunek zobowiązaniowy ze świadczeniem ciągłym czerpie więc w najpełniejszym zakresie ze zjawiska upływu czasu oraz nieodwracalności tego zjawiska. Stałość zachowania dłużnika nie oznacza, że musi ono przybrać postać nieprzerwanego, nierozdzielonego, ciągłego. Do uznania świadczenia za ciągłe wystarcza, jeżeli składa się ono z pewnych powtarzających się stale, następujących po sobie psychofizycznych aktów dłużnika, które – mimo że oddzielone w czasie tworzą razem funkcjonalną całość. Miernikiem tej całości jest czas, a interes wierzyciela jest zaspokajany właśnie dlatego, że odpowiednie zachowanie się dłużnika trwa w czasie (T. Dybowski [w:] K. Osajda (red.) Prawo zobowiązań – część ogólna. System Prawa Prywatnego tom 5, Warszawa 2020, Wydanie 3). Czym innym jest świadczenie okresowe, zwane periodycznym lub powtarzającym się. Takie świadczenie – zgodnie z doktryną - polega na stałym dawaniu przez czas trwania stosunku prawnego, w określonych regularnych odstępach, pewnej ilości świadczeń (pieniędzy lub innych rzeczy zamiennych). Kolejne świadczenia pozostają względem siebie układzie periodycznym.

Kategoria świadczeń okresowych jest więc wyróżniana na podstawie innych kryteriów niż świadczenia jednorazowe oraz ciągłe. Poza kryterium czasu pojawia się kryterium dodatkowe, tj. ilość świadczeń spełnianych w ramach jednego stosunku zobowiązaniowego (T. Dybowski [w:] K. Osajda (red.) Prawo zobowiązań – część ogólna. System Prawa Prywatnego tom 5, Warszawa 2020, Wydanie 3).

Przedmiotem stosunku prawnego opisanego w stanie faktycznym pozostaje świadczenie niepieniężne, realizowane za wynagrodzeniem rynkowym i bezterminowo oraz zgodnie ze stanowiskiem Spółki polegające na prowadzeniu szkoleń wewnętrznych dla sprzedawców z zakresu technik sprzedaży i negocjacji i komunikacji z klientami (co najmniej raz na kwartał), szkoleń wewnętrznych dla kierowników handlowych z zakresu efektywnego zarządzania działem handlowym oraz zwiększenia sprzedaży (co najmniej raz na kwartał), doradztwo dla dyrektorów handlowych w zakresie dbałości o wizerunek firmy i dobre kontakty z klientami oraz organizacji i rozwoju nowych rynków w formie spotkań (co najmniej raz w miesiącu), konsultacje z działem księgowym z zakresu efektywnego i płynnego przepływu należności i zobowiązań (co najmniej raz w miesiącu).

W projektowanych postanowieniach wskazano rodzaj i zakres świadczenia. Rodzaj jako przedmiot to zakres wskazanych obowiązków (przeprowadzanie szkoleń, doradztwo na temat wizerunku dla dyrektorów) jak i czas ich realizacji (godziny otwarcia biura jak i poza tymi godzinami). Natomiast zakres, czyli rozmiar świadczenia określono, jako realizowane bezterminowo, co najmniej raz na kwartał (szkolenie) i raz na miesiąc (doradztwo).

Opisane w ten sposób świadczenie spełnia cechy periodyczności i pozwala na ustalenie stałego rozmiaru świadczenia w jednostce czasu – co jest immanentną cechą świadczeń powtarzalnych.

W kontekście powyższego stanowisko Spółki przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej należy uznać za prawidłowe.

Należy jednak zastrzec, że umowa spółki jak każda czynność prawna podlega wykładni zgodnie z regułami wskazanymi w art. 65 KC. Wobec powyższego ustalenie rzeczywistego natury prawnej zobowiązania ustanowionego w umowie spółki może nastąpić dopiero po ustaleniu: okoliczności, w których strony złożyły oświadczenia woli, zasad współżycia społecznego, ustalonych zwyczajów, zgodnego zamiaru stron, celu umowy, a przede wszystkim sposobu jego realizacji. Powyższe stwierdzenie pozostaje aktualne w odniesieniu do zawartego w projektowanych postanowieniach sformułowania „co najmniej” raz na kwartał lub miesiąc, zwłaszcza gdyby realizacja czynności okazała się permanentna. **W związku z powyższym rzeczywisty sposób wykonywania przez strony opisywanego stosunku obligacyjno-**

udziałowego może wpłynąć na kwalifikację prawną czynności prawnej, a w konsekwencji ocenę co do podlegania z jej tytułu obowiązkowi ubezpieczeniowemu.

Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięto jak na wstępie

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2021 poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo
- 2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo
- 3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.
Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.
Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.